

Sygn. akt II AKa 284/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Grażyna Świdorska - Wandor

Sędziowie: SSA Danuta Matuszewska (spr.)

SSA Witold Kuczorski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Aleksandra Konkol

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Mirosława Kido

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 r.

sprawy

J. P.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

B. W.

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) w G. wobec oskarżonego J. P. i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt **IV K 93/11**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonego J. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części uznając apelację obrońcy oskarżonej B. W. za oczywiście bezzasadną;

III. wymierza oskarżonym J. P. i B. W. opłaty w kwotach po 2300 (dwa tysiące trzysta) złotych za postępowanie odwoławcze oraz obciąża ich po połowie wydatkami tego postępowania.

UZASADNIENIE

J. P. został oskarżony o to, że:

(w sprawie 3 Ds. 4/06)

XII. w okresie od 12 września 2003 r. do 23 lutego 2004 r. w G., S. i P., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez wprowadzenie w błąd, doprowadził M. W. oraz (...) Bank S.A. (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem znacznej wartości w kwocie 244.014,52 złotych i tak:

- w dniu 12 września 2003r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś., R. A. i M. A. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108.207,49 zł, poprzez zawarcie przez R. i M. A. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę zaświadczeniami o zatrudnieniu, w tym zaświadczeniem w którym poświadczyl nieprawdzie zatrudnienie R. A. oraz dokumentami poświadczającymi nieprawdę w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 10 lipca 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu,

- w dniu 02 stycznia 2004r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. W. co do kondycji finansowej (...) Sp. z o.o. i możliwości wykonania inwestycji w postaci budowy budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P., doprowadzając wymienionego do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem w kwocie 50.000 zł, poprzez zawarcie z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania oraz dokonanie wpłaty wymienionej kwoty na poczet wartości mieszkania,

- 23 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. i M. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85.807,03zł zł, poprzez zawarcie przez M. K. (1) umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się poświadczającymi nieprawdę dokumentami, w tym zaświadczeniem w którym poświadczyl on nieprawdzie zatrudnienie M. K. (1) i dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu,

(w sprawie 3 Ds. 84/06)

III. w dniu 02 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś., B. W. (1) i M. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 102.463,20 złotych, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wnosil M. K. (1), poslugujacy sie, wystawionym przez niego, poświadczającym nieprawdę dokumentem w przedmiocie zatrudnienia w (...) s.c. w P. oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 r. dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął w uwagi na nie uwzględnienie wniosku przez Bank

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

B. W. została oskarżona o to, że:

(w sprawie 3 Ds. 4/06)

XV. w okresie od sierpnia 2003 r. do 23 stycznia 2004 r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez wprowadzenie w błąd, doprowadziła, usiłowała doprowadzić i swoim zachowaniem ułatwiła doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A. znacznej wartości w łącznej kwocie 333.630,96 złotych i tak:

- w sierpniu 2003r. w G. działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły czyn zabroniony, dostarczając „Druk zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach” opatrzony pieczęciami (...) oraz imienną pieczęcią K. R., ułatwiła doprowadzenie (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108.207,49 zł, poprzez zawarcie z M. i R. A. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...),

- 29 września 2003r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś. i K. G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 71.926,42 zł, poprzez zawarcie przez K. G. umowy kredytu hipotecznego nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu, podrobionymi przez nią dokumentami w postaci deklaracji podatkowej PIT 37 za rok 2001, potwierdzenia nadania tej deklaracji do Urzędu Skarbowego, deklaracji PIT 37 za rok 2002 na nazwisko K. G. poprzez wpisanie w ich rubryki danych dotyczących rzekomo osiągniętego przez wymienionego dochodu oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w dniu 28 listopada 2003r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś., E. G. (1) i M. M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 68.497,05 zł, poprzez zawarcie przez E. G. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi deklaracjami (...) oraz dokumentami poświadczającymi nieprawdę, w tym zaświadczeniem o zatrudnieniu, której rubryki wypisała oraz w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 15 listopada 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w okresie od 19 do 23 stycznia 2004r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś., P. K. i M. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85.000zł, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wnosił P. K., przy posłużeniu się podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę dokumentami, w tym zaświadczeniem o zatrudnieniu M. S., którego rubryki wypełniła oraz dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 16 grudnia 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nie uwzględnienie wniosku przez Bank

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

(w sprawie 3 Ds. 84/06)

IV. w dniu 02 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z A. Ś., J. P. i M. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 102.463,20 złotych, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wnosił M. K. (1), posługujący się, wystawionym przez niego, poświadczającym nieprawdę dokumentem w przedmiocie zatrudnienia w Zespole (...) s.c. w P. oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 r. dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła w uwagi na nie uwzględnienie wniosku przez Bank

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 lutego 2013 r. sygn.. akt IV K 93/11:

w ramach czynów opisanych w aktach oskarżenia w punktach XII (3 Ds. 4/06) i III (3 Ds. 84/06) oskarżonego J. P. uznano za winnego tego, że w okresie od 12 września 2003 r. do 23 lutego 2004 r. w G., S. i P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez wprowadzenie w błąd doprowadził M. W., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A. oraz usiłował doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowiącym mienie znacznej wartości w łącznej kwocie 346.477,72 złotych,

- w dniu 12 września 2003r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z R. A., M. A. oraz ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108.207,49 zł, poprzez zawarcie przez R. i M. A. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę zaświadczeniami o zatrudnieniu, w tym zaświadczeniem w którym poświadczyl nieprawdzie zatrudnienie R. A. oraz dokumentami poświadczającymi nieprawdę w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 10 lipca 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w dniu 02 stycznia 2004r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził w błąd M. W. co do kondycji finansowej (...) Sp. z o.o. i możliwości wykonania inwestycji w postaci budowy budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P., doprowadzając wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, poprzez zawarcie z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania oraz dokonania wpłaty wymienionej kwoty na poczet wartości mieszkania

- 23 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85.807,03zł zł, poprzez zawarcie przez M. K. (1) umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się poświadczającymi nieprawdę dokumentami, w tym zaświadczeniem w którym poświadczyl on nieprawdzie zatrudnienie M. K. (1) i dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w dniu 02 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z B. W., M. K. (1) i ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 102.463,20 złotych, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wnosil M. K. (1), poslugujacy sie, wystawionym przez niego, poświadczającym nieprawdę dokumentem w przedmiocie zatrudnienia w (...) s.c. w P. oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 r. dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął w uwagi na nieuwzględnienie wniosku przez Bank,

czyn ten zakwalifikowano z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazano oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

W ramach czynów opisanych w aktach oskarżenia w punkcie XV (3 Ds. 4/06) i punkcie IV (3 Ds. 84/06) oskarżoną B. W. uznano za winną tego, że:

- w okresie od sierpnia 2003 r. do 02 lutego 2004 r. w G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez wprowadzenie w błąd doprowadziła, usiłowała doprowadzić i swoim zachowaniem ułatwiła doprowadzenie

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Bank S.A., (...) Bank S.A., (...) Bank S.A. i Bank (...) S.A. w łącznej kwocie 436.094,21 złotych i tak:

- w sierpniu 2003r. w G. działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły czyn zabroniony, dostarczając (...) zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych dochodach” opatrzone pieczęciami (...) oraz imienną pieczęcią K. R., ułatwiła doprowadzenie (...) Banku S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 108.207,49 zł, poprzez zawarcie z M. i R. A. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...),

- 29 września 2003r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z K. G. i ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 71.926,47 zł, poprzez zawarcie przez K. G. umowy kredytu hipotecznego nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi dokumentami w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu, podrobionymi przez nią dokumentami w postaci deklaracji podatkowej PIT 37 za rok 2001, potwierdzenia nadania tej deklaracji do Urzędu Skarbowego, deklaracji PIT 37 za rok 2002 na nazwisko K. G. poprzez wpisanie w ich rubryki danych dotyczących rzekomo osiągniętego przez wymienionego dochodu oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w dniu 28 listopada 2003r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z E. G., M. M. i ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 68.497,05 zł, poprzez zawarcie przez E. G. umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), przy posłużeniu się podrobionymi deklaracjami (...) oraz dokumentami poświadczającymi nieprawdę, w tym zaświadczeniem o zatrudnieniu, którego rubryki wypisała oraz w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 15 listopada 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, za pomocą wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej i faktycznego przeznaczenia kredytu

- w okresie od 19 do 23 stycznia 2004r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z P. K., M. S. i ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 85.000zł, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wносił P. K., przy posłużeniu się podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę dokumentami, w tym zaświadczeniem o zatrudnieniu M. S., którego rubryki wypełniła oraz dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 16 grudnia 2003 roku dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieuwzględnienie wniosku przez Bank

- w dniu 02 lutego 2004 r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z J. P., M. K. (1) i ustaloną osobą co do której umorzono postępowanie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 102.463,20 złotych, mającym stanowić kredyt na cele mieszkaniowe o który wносił M. K. (1) poświadczając nieprawdę i posługując się poświadczającym nieprawdę dokumentem w przedmiocie zatrudnienia i posiadania dochodów oraz dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy nr (...) z 02 lutego 2004 r. dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania, chcąc wprowadzenia w błąd co do zdolności kredytowej wnioskodawcy i faktycznego przeznaczenia kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła w uwagi na nieuwzględnienie wniosku przez Bank

czyn ten zakwalifikowano z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art. 19 § 1 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazano oskarżoną na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczone wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności zawieszono warunkowo na okres próby wynoszący 5 lat.

Wyrok zawiera ponadto rozstrzygnięcia co do kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie zaskarżyli obrońcy oskarżonych oraz Prokurator Rejonowy w G. wobec oskarżonego J. P..

Prokurator Rejonowy w Gdańsku na podstawie art., 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego J. P..

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu, poprzez orzeczenie kary 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy analiza istotnych elementów podmiotowo i przedmiotowo rozpatrywanego czynu, a w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, w tym uprzednia niekaralność przemawiają za wymierzeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wobec J. P. wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat.

Obrońca oskarżonego J. P. na podstawie art. 444 k.p.k. zaskarżyła powyższy wyrok w całości zarzucając (na zasadzie art. 427 §2 kpk i 438 pkt 3 kpk):

l. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, skutkujący uznaniem, że oskarżony popełnił zarzucane mu a/o czyny, mimo, że:

a/ A. Ś. zarówno w postępowaniu przygotowawczym podczas konfrontacji jak i przed sądem wielokrotnie przyznawał, że osk. J. P. nie wiedział o dokonywanych przez niego wyłudzeniach kredytów bankowych i nie podpisywał zaświadczeń o zatrudnieniu fikcyjnych osób w swojej firmie.

b/ oskarżony J. P. przedstawił kopię paszportu, wyciągi bankowe wskazujące, iż w dniu 12 lutego 2004r przebywał za granicą i nie mógł rozmawiać ze świadkiem M. K. (3), która twierdziła, że tego dnia rzekomo dzwoniła do Biura (...) i w rozmowie z oskarżonym zweryfikowała zaświadczenie o zatrudnieniu w tym biurze osk. M. K. (1), a także zeznania św. W. P..

c/ z zeznań świadka J. S., całkowicie pominiętych przez Sąd wynika, że w sierpniu 2003r, (tj w czasie, gdy osk. R. A. przedstawił w banku zaświadczenie z dnia 5.08.2003r o zatrudnieniu), do Biura (...) dzwonił pracownik banku pytając o zatrudnienie osoby, której nazwiska świadek ten nie znał, w związku z czym podał nr tel. do biura sprzedaży mieszkań, mieszczącego się na budowie A. Ś., a nadto pominięcie okoliczności, iż w tym czasie osk. J. P. przebywał na zwolnieniu lekarskim i nie mógł rozmawiać z pracownikiem banku

d/ z opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego wynika, że osk. J. P. nie wypisał treści zaświadczenia o zatrudnieniu R. A., zaś na zaświadczeniu widnieje jedynie łatwa do podrobienia parafraza oskarżonego, nadto zaświadczenie o zatrudnieniu osk. M. K. (1) jest kserokopią, nie nadającą się do badań porównawczych.

e/, brak dowodów na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art.286 par1 kk wobec M. W., bowiem z zeznań tego pokrzywdzonego wynika że osk. J. P. nie powoływał się na żadne wpływy ani funkcje pełnione w firmie A.Ś. i nie z nim świadek ten zawierał umowę kupna mieszkania.

f/, bezzasadnego odmówienia wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do okoliczności bezprawnego wejścia w posiadanie przez A. Ś. pieczętki firmowej (...) s.c. wraz z jego podpisem, mimo iż zeznania świadka J. S. potwierdzają wersję podaną przez oskarżonego, a z wyjaśnień A. Ś. wynika, że do podrabiania dokumentów wielokrotnie używał środków technicznych,

g/ całkowite pominięcie przez Sąd wyjaśnień oskarżonego w części, w której opisywał rozmowę z A. Ś. po zakończeniu procesu sądowego przed S.R w G., a w której A. Ś. przyznał się do podrobienia obu zaświadczeń o zatrudnieniu M. K. (1) i R. A..

Z ostrożności procesowej na zasadzie art. 438 pkt 4 kpk podniósł zarzut:

II. rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu w wysokości 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, mimo iż oskarżony podobnie jak pozostali współoskarżeni, którym sąd zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności, spełnia te same kryteria, którymi kierował się sąd przy jej orzekaniu wobec pozostałych oskarżonych. Na zasadzie art. 427§1 i 437§2kpk

Stawiając takie zarzuty obrońca J. P. wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. W przypadku nieuwzględnienia powyższych wniosków wniósł o zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby, którego czas trwania określi Sąd.

Obrońca oskarżonej B. W. na podstawie art. 425 § 1 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 12 lutego 2013 r. w całości. Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia - polegający na ustaleniu przez Sąd I instancji, iż oskarżona wypełniła swoim zachowaniem znamiona strony podmiotowej czynu z art. 286 § 1 Kodeksu karnego, podczas gdy w świetle zgromadzonych w przedmiotowej sprawie dowodów, w szczególności wyjaśnień oskarżonej oraz wyjaśnień A. Ś. wynika, iż działaniu B. W. towarzyszył co najwyżej zamiar ewentualny, w konsekwencji zaś niewłaściwe zastosowanie przez Sąd I instancji art. 286 § 1 Kodeksu karnego;
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia - polegający na przyjęciu współsprawstwa oskarżonej w zarzuczanych jej czynach, podczas gdy oskarżona swoim zachowaniem nie realizowała żadnego ze znamion czasownikowych czynu z art. 286 § 1 Kodeksu karnego, a ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby B. W. czuła się „pełnoprawnym” sprawcą przestępstwa, jak również tak była postrzegana przez pozostałych współsprawców;
- naruszenie przepisów postępowania - art. 443 zd. 1 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 434 § 1 Kodeksu postępowania karnego - poprzez rozpoznanie sprawy z pominięciem tzw. pośredniego zakazu reformationis in peius oraz w oderwaniu od granic środka odwoławczego wniesionego przez oskarżyciela publicznego na niekorzyść oskarżonej od wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z

dnia 14 stycznia 2010 roku, sygn. akt II 1 K 126/07 i czynienie ustaleń faktycznych, a

następnie zmianę w opisie czynu przypisanego oskarżonej przez Sąd Rejonowy

zachowania obejmującego działanie wspólnie i w porozumieniu z P. K.,

M. S. i ustaloną osobą, co do której umorzono postępowanie w

styczniu 2004 roku poprzez uzupełnienie tego opisu o pominięte przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w w/wymienionym wyroku posłużenie się przez przy składaniu wniosku o kredyt podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę dokumentami, w tym zaświadczeniem o zatrudnieniu M. S. oraz dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) sp. z o. o. umowy nr (...) z 16 grudnia 2003 roku dot. warunków i finansowania mieszkania, tj. mimo nie podniesienia stosownego zarzutu przez oskarżyciela publicznego;

- naruszenie przepisów postępowania - art. 424 § 1 pkt 1 i 2 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 410 Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 4 Kodeksu postępowania karnego - polegające na niedostatecznym wyjaśnieniu w uzasadnieniu wyroku przyczyn dla których przyznano walor wiarygodności wyjaśnieniom A. Ś. dotyczącym wiedzy B. W. o całym kształcie procederu przestępczego, przy jednoczesnym bezzasadnym zdyskredytowaniu wyjaśnień oskarżonej B. W., z których jednoznacznie wynika, że nie dysponowała taką wiedzą, jak również na niedostatecznym uzasadnieniu przez Sąd kary wymierzonej oskarżonej, w szczególności brak wyjaśnienia, dlaczego sposób działania oskarżonej stanowił w ocenie Sądu I instancji okoliczność obciążającą

Stawiając takie zarzuty obrońca oskarżonej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Jako zasadną ocenić należało apelację oskarżyciela publicznego, skarga obrońcy J. P. zasługiwała na uwzględnienie w części, w jakiej zarzucała rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oczywiście bezzasadna okazała się skarga obrońcy oskarżonej B. W..

Stwierdzić na wstępie trzeba, że postępowanie dowodowe przeprowadzone zostało przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sposób wyczerpujący i wszechstronny. W oparciu o wyniki tego postępowania Sąd I instancji dokonał zasadnych ustaleń stanu faktycznego, doszedł do prawidłowych wniosków w kwestii winy oskarżonych, kwalifikacji prawnej przypisanych im czynów jak też co do wymiaru kar- tak pozbawienia wolności jak i grzywny. Uzasadnienie zapadłego orzeczenia odpowiada wymogom o jakich mowa w art. 424 §1 k.p.k.- wskazano w nim jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, wyjaśniono także podstawę prawną orzeczenia. Apelacje obrońców nie zawierają takich argumentów, które byłyby w stanie podważyć zgodność ocen Sądu I instancji z zasadami logicznego rozumowania i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi tego Sądu.

Dokonując prawnokarnej oceny zachowania J. P. i B. W. pamiętać trzeba, że przypisano im działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Przypomnieć należy, że istotą współsprawstwa jest oparte na porozumieniu wspólne działanie co najmniej dwóch osób, z których każda obejmuje swym zamiarem urzeczywistnienie wszystkich określonych przedmiotowych znamion czynu przestępczego. Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna / w sensie przedmiotowym / realizacja znamiona określonej w odpowiednim przepisie tzw. czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja która charakteryzuje się tym, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Natomiast subiektywnym elementem, a zarazem warunkiem koniecznym współsprawstwa jest porozumienie, oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienia przez wszystkich współsprawców

woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie co najmniej dwóch osób w akcji przestępczej. Porozumienie to jest czynnikiem podmiotowym, który łączy w jedną całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania kilku osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa (vide : wyrok SN z dnia 24 maja 1976r Rw 189/76, OSNKW nr 9/1976, poz. 117).

W przekonaniu Sądu odwoławczego, całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie uprawniał Sąd I instancji do przypisania J. P. i B. W. tak pojmowanego współsprawstwa w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i współsprawstwa w usiłowaniu doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem podmiotów wskazanych w punktach 5 i 7 zaskarżonego wyroku.

W każdym przypadku zachowanie J. P. i B. W. stanowiło dopełnienie zachowań pozostałych współsprawców, występował także element subiektywny w postaci porozumienia, świadomego współdziałania w popełnieniu przestępstwa.

Niewątpliwie, podstawowym dowodem przekonującym o sprawstwie J. P. i B. W. są wyjaśnienia A. Ś.

Prawdą jest, że nie są one do końca jednolite i konsekwentne, jednak nie sposób zaakceptować ich interpretacji dokonanej przez obrońcę J. P..

Nie ma w szczególności racji skarżący, że A. Ś. wielokrotnie przyznawał, że J. P. nie wiedział o dokonywanych przez niego wyłudzeniach kredytów bankowych i nie podpisywał zaświadczeń o zatrudnieniu fikcyjnych osób w swojej firmie.

W toku konfrontacji przeprowadzonej 27.04.2006 r. A. Ś. stwierdził, że mogła zachodzić taka sytuacja, że J. P. mógł nie zdawać sobie sprawy z całego proceduru (k.1653v t.IX). Na konkretne pytanie obrońcy- czy wszystko co powiedział o udziale J. P. w procedurze wyłudzenia kredytów i wystawiania fałszywych zaświadczeń jest prawdą, A. Ś. odpowiedział, że J. P. nie uczestniczył w samym procedurze i odmówił odpowiedzi na drugą część pytania (k. 1654).

Nie jest zatem tak, że A. Ś. przyznawał, że J. P. nie podpisywał zaświadczeń o zatrudnieniu fikcyjnych osób w swojej firmie. W toku postępowania sądowego A. Ś. odmawiał składania wyjaśnień i już z tej przyczyny nie sposób podzielić stanowiska obrońcy, że A. Ś. wielokrotnie wskazywał, że J. P. nie wiedział o dokonywanych wyłudzeniach kredytów bankowych.

Analiza całokształtu wyjaśnień A. Ś. z postępowania przygotowawczego, w powiązaniu z innymi zgromadzonymi w sprawie dowodami, w szczególności opinią biegłego z zakresu pisma ręcznego, w istocie prowadzi do wniosku, że wypowiedzi A. Ś. w trakcie konfrontacji z oskarżonym, że „ nie uczestniczył on w samym procedurze” nie sposób odczytywać inaczej niż w ten sposób, że to nie J. P. wyszukiwał osoby gotowe wystąpić o kredyt, nie on czuwał nad szczegółami podejmowanych działań, nie on opracowywał całą niezbędną dokumentację.

Bezbłędne są natomiast ustalenia Sądu I instancji, że J. P. podpisał zestawienie kosztów budowy z 30.10.2003 r i 02.07.2003r, podpisał harmonogram realizacji robót przy budowie budynku mieszkalnego w P. działka (...), złożył podpis kierownika zakładu pracy na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia R. A., podpisał informacje o zatrudnieniu dotyczące M. K. (1).

A. Ś. 14.01.2005 r. wyjaśnił, że kłopoty finansowe, w które popadł, zaczęły się w drugiej połowie 2003 r. Wiedząc, że nie uzyska kredytu na własne nazwisko, postanowił pozyskać pieniądze poprzez zaciąganie kredytów przez podstawione osoby. W tych i dalszych składanych wyjaśnieniach, A. Ś. konsekwentnie wskazywał własną osobę jako inicjatora przestępczego proceduru, nie ukrywał swojej wiodącej roli w działaniach zmierzających do pozyskania poszczególnych kredytów. Nie jest tak, aby starał się przerzucić odpowiedzialność na współoskarżonych, co przekonuje o wiarygodności składanych przez niego relacji.

Wyjaśniając odnośnie kredytu udzielonego R. A. i M. A. przez (...) Bank S.A. A. Ś. wyjaśnił 10.01.2006 r., że to J. P. podpisał druk zaświadczenia dla R. A. oraz, że J. P. był wtajemniczony co do zamiaru wzięcia przez A. Ś. kredytu na podstawioną osobę, miał świadomość, że w takim celu podpisane zaświadczenie zostanie użyte (k.1517 t.VIII).

A. Ś. wskazał przy tym, że J. P. zaangażował kilkadziesiąt tysięcy złotych, miał świadomość, że inwestycja może się załamać i godził się na pomysł w pozyskiwaniu pieniędzy na budowę na kredyty na podstawie osoby (k.1515).

Dopiero będąc po raz drugi przesłuchiwany A. Ś. podał, że J. P. wystawiał zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach dla M. K. (1) (k.284). W kolejnych wyjaśnieniach A. Ś. wskazał, że J. P. sporządził nierzetelne zestawienia wartości wykonanych robót i stopnia zaawansowania robót, które były powielane (k.290). 14.01.2005 r. A. Ś. wyjaśniał o podpisanych przez J. P. zaświadczeniach potwierdzających zatrudnienie M. K. (1) wskazując przy tym, że M. K. (1) otrzymał jeden kredyt- w (...) Banku, natomiast nie uruchomiono drugiego kredytu dla M. K. (1) w (...) (k. 284-284v). A. Ś. przyznał następnie, że kiedy w czerwcu 2004 r. okazało się, że zaginęły oryginały dokumentów dotyczących kredytu zaciągniętego na nazwisko M. K. (1), to po tym, jak E. G. (2) (pracownik (...) Banku) poprosiła o ponowne dostarczenie dokumentów, wyciął pieczęć P. wraz z jego podpisem, wypisał treść zaświadczenia o zatrudnieniu K. (którego pierwotny oryginał został wystawiony przez J. P.), przyłożył tę pieczęć i zrobił z tego ksero (k. 290).

Trudno zgodzić się z obrońcą, że gdyby oskarżony był zainteresowany w oszustwach dokonywanych przez A. Ś., to wszystkie podrobione zaświadczenia pochodziłyby z jego firmy. Zauważyć trzeba, że takie postępowanie mogłoby wzbudzić zainteresowanie pracowników chociażby (...) Banku, który to podmiot w przedmiotowej sprawie trzykrotnie występował jako pokrzywdzony. A. Ś. logicznie wytłumaczył w kolejnych wyjaśnieniach, dlaczego nie zwrócił się do J. P. o wystawienie duplikatu pierwotnie wystawionego na nazwisko P. K. zaświadczenia o zatrudnieniu- jak podał- w tym okresie (...) Bank prowadził już swego rodzaju dochodzenie w sprawie kredytu dla G. i K., a J. P. o tym wiedział (k. 1515). Nie mogły się zatem ostać sugestie J. P., eksponowane w apelacji obrońcy, że A. Ś. posłużył się pieczęcią firmową (...), w której posiadanie wszedł bezprawnie, podobnie jak i jego twierdzenia o rzekomym przyznaniu się przez A. Ś. do podrobienia obu zaświadczeń o zatrudnieniu M. K. (1) i R. A. (vide: wyjaśnienia oskarżonego k. 3456 t.XVIII) .

Rację ma obrońca, że opinia biegłego z zakresu pisma ręcznego nie jest sprzeczna z wyjaśnieniami oskarżonego co do okoliczności w jakich A. Ś. miał wejść w posiadanie czystych kartek papieru z podpisem oskarżonego, ale też w najmniejszym stopniu wyjaśnień J. P. w tym zakresie nie potwierdza.

Co trzeba wyraźnie podkreślić- apelacja obrońcy J. P. nie zawiera takich argumentów, które byłyby w stanie podważyć trafność wniosków opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego. Z opinii tej natomiast wynika, że to oskarżony złożył podpisy na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia z 15.07.2003 r. na nazwisko R. A., złożył też podpis informacji o zatrudnieniu na nazwisko M. K. (1) oraz zapis „ (...)” ma odcisku pieczęćki „mgr inż. J. P.” (k.1394 t.VII k.2191 t.XII).

Na tym drugim dokumencie B. W. zapisała: „ TEL (...)” i złożyła podpis (...) (informacja o zatrudnieniu koperta k. 2257 t. XII akt, opinia biegłego k.2291).

Odnośnie tego dokumentu A. Ś. wyjaśnił 28.11.2006 r. (k.2131 t. XII), że J. P. złożył swój podpis i przyłożył pieczęćkę zanim zaświadczenie było wypisane, wiedział i miał świadomość, że blankiet zostanie wypełniony treścią nieprawdziwą. Ponownie A. Ś. wskazał, że J. P. był wtajemniczony w proceder starania się o kredyty w nielegalny sposób. Był zainteresowany tym aby uzyskać pieniądze na uruchomienie budowy, gdyż od tego zależało jego wynagrodzenie z racji prowadzenia inwestycji. B. W. przyłożyła swoją pieczęćkę księgową i podpisała się aby uwiarygodnić dokument przed osobami z banku.

Podkreślić trzeba, że wyjaśnienia tej treści A. Ś. składał w kilka miesięcy po przeprowadzonej w kwietniu 2006 r konfrontacji z J. P..

Nie ma racji obrońca starając się wykazać, że o braku sprawstwa oskarżonego, jeżeli chodzi o wyłudzenie kredytu na nazwisko R. A. przekonują zeznania J. S. z których wynika, że w czasie gdy R. A. przedstawił w banku zaświadczenie

o zatrudnieniu z 05.08.2003 r., do Biura (...) dzwonił pracownik banku pytając o zatrudnienie osoby, której świadek nie znał, wobec czego podał nr do biura sprzedaży mieszkań. mieszczącego się na budowie A. Ś..

Nie jest prawdą, nie negując wiarygodności zeznań J. S., że z pracownikiem banku nie mógł rozmawiać oskarżony ponieważ przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Zdaje się skarżący nie dostrzegać, że jak wynika z wyjaśnień oskarżonego (k.1563 t. VIII), na zwolnieniu lekarskim przebywał od 24 do 30 września 2003 r.

Podobnie nie jest przekonujący argument obrońcy, że J. P. nie mógł rozmawiać 12 lutego 2004 r. z M. K. (3), weryfikującą zaświadczenie o zatrudnieniu M. K. (1) w biurze (...), ponieważ tego dnia oskarżony przebywał za granicą.

W istocie rzeczy, J. P. wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym, że wyjechał do Słowacji 14 lutego 2004 r (k.316) .Taka data przekroczenia granicy wynika z pieczętki w paszporcie oskarżonego (k.327). Jako całkowicie gołosłowną ocenić trzeba sugestię obrońcy o możliwej współpracy przy wyludzeniu kredytu przez M. K. (3).

Bez błędne są ustalenia Sądu I instancji dotyczące czynu popełnionego na szkodę M. W.. W świetle całokształtu okoliczności sprawy Sąd I instancji w pełni był uprawniony do przypisania J. P. doprowadzenia, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez zawarcie umowy dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania i wpłatę na poczet wartości mieszkania 50.000 zł, przy wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do kondycji finansowej (...) spółki z o.o. i możliwości wykonania w terminie inwestycji w postaci budowy budynku mieszkalnego przy ul. (...) w P..

Także Sąd odwoławczy nie znajduje podstaw do odmowy wiary zeznaniom M. W.. Wynika z nich, że zanim zdecydował się na podpisanie umowy kupna mieszkania chciał uzyskać informacje co do prowadzonej przez A. Ś. inwestycji. J. P. zapewniał, że inwestor jest rzetelny, stan budowy jest zgodny z planem, nie ma obawy aby nie otrzymał, w wypadku podpisania umowy, mieszkania w umówionym terminie. Na uwagę M. W., że na budowie nic się nie dzieje, J. P. tłumaczył to okresem świątecznym. Mając zaufanie do J. P., M. W. postanowił kupić mieszkanie i nie dokonywał już dalszych sprawdzeń spółki(...) A. Ś.. Kiedy w lutym 2004 r M. W. wyraził zaniepokojenie brakiem postępu prac na budowie, J. P. tłumaczył to przejściowymi kłopotami finansowymi firmy A. Ś. (k.931,2691-2693 t.XIX).

Zeznania M. W. znajdują potwierdzenie w relacjach K. R., z których wynika, że kiedy pokrzywdzony zainteresował się kupnem mieszkania, J. P. zapewniał o tym, że budowa trwa i idzie „pełną parą”. W okresie zimowym 2003 r. miała wrażenie że prace przerwano. Kiedy po podpisaniu umowy wyraziła zaniepokojenie brakiem postępów, oskarżony zapewniał, że budowa na pewno ruszy (k.1577 t. VIII).

Żadnego znaczenia dla oceny sprawstwa J. P. nie może mieć to, że to nie z oskarżonym świadek podpisał umowę kupna mieszkania, czy też, że w rozmowie z M. W. oskarżony nie powoływał się ani na wpływy ani na funkcje pełnione w firmie A. Ś.. Zauważyć trzeba, że sam oskarżony J. P. wyjaśniał 03.02.2006 r, że przygotowywał materiały reklamowe dotyczące sprzedaży mieszkań w budynkach realizowanych przez A. Ś., udał się na budowę i pokazywał M. W. wybrane przez niego mieszkanie, przekazał mu też nr KRS i nr księgi wieczystej (k. 1563 v t. VIII).

W istocie, nie są wiarygodne twierdzenia oskarżonego, że w czasie podpisywania w jego biurze umowy z M. W., nie była mu znana sytuacja finansowa spółki (...) oraz, że nie zapewniał pokrzywdzonego o rzetelności inwestora, a tylko mówił, że w aspekcie technicznym zakończenie budowy budynku i oddanie mieszkania w terminie jest możliwe.

Podkreślić należy, że zgodnie z umową zawartą 26.11.2001 r., zespół (...) jako wykonawca, upoważniony był między innymi do podejmowania w imieniu inwestora czynności związanych z przeniesieniem prawa własności wybudowanych lokali w budynkach mieszkalnych przy ul. (...) w P. na nabywców lokali. Do obowiązków zaś inwestora należało przekazywanie na bieżąco informacji o zabezpieczeniu środków na realizację inwestycji oraz warunków wykorzystania tych środków (k.1566-1569 t. VIII).

O tym, że J. P. miał świadomość złej sytuacji finansowej A. Ś., kiedy zawierane były tak umowy kredytowe jakich dotyczy przedmiotowa sprawa jak i umowa z M. W., świadczą wyjaśnienia samego oskarżonego z 19.01.2005 r. kiedy wskazał, że z uwagi na fakt, że A. Ś. nie miał wykształcenia związanego z budownictwem, to na mocy podpisanej umowy ich firma („(...)”- dop. SA) zajmowała się praktycznym prowadzeniem budowy, osobiście zamawiał sprzęt, materiały budowlane. J. P. podał, że pierwsze symptomy odnośnie kłopotów finansowych budowy pojawiły się po jakichś 8 miesiącach od jej rozpoczęcia. Potem jednak A. Ś. znowu ruszył z pracami. Prace stanęły od grudnia 2003 r. i stan ten trwa nadal (k.316).

Całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie nie pozwala na zaakceptowanie stanowiska J. P., który utrzymuje, że pretensje kierowane przez M. W. wobec niego pojawiły się wówczas, kiedy pokrzywdzony zorientował się o niewypłacalności firmy A. Ś. (k. 1563v)

Wprawdzie bardzo lakoniczne w tym zakresie, jednak wyjaśnienia A. Ś. utwierdzają o wiarygodności zeznań pokrzywdzonego, że rozmowy toczył on przede wszystkim z J. P. i nie sprowadzały się do zapewnień, że z technicznego punktu widzenia realizacja zadania jest możliwa (k. 1515 t.VIII).

To, że po wybudowaniu budynków przez następcę (...), M. W. nie zwrócił się o uznanie swoich roszczeń do tego następcy, nie jest argumentem który mógłby przekonywać, że nie jest tak, iż wcześniej, na etapie zawierania umowy w 2004 r. to także na skutek działania oskarżonego M. W. został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wpłatę 50.000 zł na poczet wartości mieszkania jakie zamierzał kupić.

Nie ma też racji obrońca B. W., że z wyjaśnień A. Ś. wynika, że oskarżonej można przypisać działanie co najwyżej z zamiarem ewentualnym.

B. W. nie neguje, że dostarczyła druk zaświadczenia o zatrudnieniu i osiągniętych dochodach opatrzony pieczęciami (...) oraz imienną pieczętkę K. R., podrobiła dokumenty w postaci deklaracji podatkowej PIT 37 za rok 2001 na nazwisko K. G., potwierdzenia nadania tej deklaracji do Urzędu Skarbowego, deklaracji PIT 37 za rok 2002 na nazwisko K. G., wypisała rubryki zaświadczenia o zatrudnieniu E. G., wypełniła rubryki zaświadczenia o zatrudnieniu M. S., w dokumencie „Informacja o zatrudnieniu” poświadczyla zatrudnienie M. K. (1).

Warto w tym miejscu przytoczyć wypowiedzi A. Ś. co do roli odgrywanej przez B. W.. Wyjaśniając 10.01.2006 r. i opisując okoliczności towarzyszące uzyskaniu kredytu na nazwisko E. G., A. Ś. stwierdził: „W. była wtajemniczona w sprawę tych kredytów na podstawione osoby i wypisując to zaświadczenie miała świadomość, że będzie ono użyte dla takiego celu....W. także towarzyszyła G. przy wizycie w banku. Poszła tam na moje polecenie po to, by dodać jakby otuchy G., która wyraźnie bała się tej sytuacji” (k.1514 t. VIII). Podobnie świadomość B. W. określił A. Ś. w przypadku wypisywanych przez nią dokumentów na potrzeby kredytów zaciąganych przez P. K. i K. G. (k. 1514).A. Ś. przyznawał, że sam wypisał zaświadczenie o zatrudnieniu M. A. w firmie K. R.. Druk zaświadczenia dostarczyła mu B. W., której powiedział, że stara się o kolejny kredyt i zapytał, czy nie ma możliwości zorganizowania druku zaświadczenia (k.1515). Nie można pomijać przy ocenie zamiaru towarzyszącego B. W., stanowiska na jakim była zatrudniona w formie A. Ś.. Oczywiście jest, że jako księgowa знаła złą sytuację finansową spółki (...). Poprawie tej sytuacji służyć miały kredyty zaciągane na podstawione osoby.

O znacznym zaangażowaniu B. W. świadczą zeznania K. K., z których wynika, że przy zawieraniu umowy przez E. G. oskarżona nie tylko podawała się za jej siostrę, ale stawiała się sama w banku wyrażając zainteresowanie uruchomieniem kolejnej transzy kredytu (k. 33,390 v).

Nie może być w ocenie Sądu odwoławczego wątpliwości, że tak jak w przypadku J. P., czynności wykonywane przez B. W. stanowiły istotny wkład w skuteczną realizację procedury wyludzenia kredytów na podstawione osoby. Zachowania B. W. nie może usprawiedliwiać deklarowana przez nią obawa utraty pracy na wypadek niewykonania poleceń A. Ś..

Sąd odwoławczy nie podziela zarzutu obrońcy B. W. naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 443 zd. 1 k.p.k. w zw. z art. 434§1 k.p.k.

Rozpoznający przedmiotową sprawę po raz pierwszy, Sąd Rejonowy w Gdańsku, wyrokiem z 14.01.2010 r. sygn. akt II 1 K 126/07 przypisując oskarżonej czyn z art. 297 §1 k.k., w przypadku działania wspólnie i w porozumieniu z P. K. i M. S. wskazał, że B. W. posłużyła się podrobionymi i poświadczającymi nieprawdę dokumentami w przedmiocie zatrudnienia P. K. i posiadania dochodów oraz dokumentami w przedmiocie zawarcia z (...) sp. z o.o. umowy nr (...) dotyczącej warunków budowy i finansowania mieszkania (k.3077 t XVI).

Opisując to zachowanie w zaskarżonym wyroku, Sąd Okręgowy w Gdańsku przyjął, że oskarżona wypełniła rubryki zaświadczenia o zatrudnieniu M. S..

Obrazę art. 443 zd 1 k.p.k. obrońca wywodzi z faktu, że składając środek odwoławczy od wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z 14.01.2010 r., oskarżyciel publiczny nie sformułował zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, wyrażającego się w pominięciu przez ten Sąd w opisie czynu przypisanego B. W. zachowania polegającego na wypisaniu zaświadczenia o zatrudnieniu M. S..

Zauważyć trzeba, że w pisemnych motywach wyroku w sprawie II 1 K 126/07 Sąd Rejonowy w Gdańsku wskazał, że treść zaświadczenia o zatrudnieniu M. S. została wypisana przez B. W. (k.3104 t. XVI).

Wyrok Sądu Rejonowego w Gdańsku w sprawie II 1 K 126/07 został w całości zaskarżony na niekorzyść B. W..

Nie jest tak, że opisując zachowanie B. W. Sąd Okręgowy wprowadził nowy element, który nie był ujęty w akcie oskarżenia. Aktem oskarżenia zarzucono B. W., w przypadku usiłowania doprowadzenia (...) Banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem mającym stanowić kredyt dla P. K., że wypełniła rubryki zaświadczenia o zatrudnieniu M. S.. Skoro B. W. przypisano tożsame czynności sprawcze jak pierwotnie w akcie oskarżenia, to mając na względzie, że wyrok Sądu Rejonowego w Gdańsku w całości został zaskarżony na niekorzyść oskarżonej, Sąd Okręgowy w Gdańsku nie dopuścił się obrazy art. 443 zd. 1 k.p.k. w zw. z art. 434§1 k.p.k.

Słusznie zauważa Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 11.07.2013 r. II AKa 223/13 (LEX nr 1349906), że korzyść majątkowa, o której mowa w art. 286 § 1 k.k. jest pojęciem szerszym niż przywłaszczenie mienia, stanowiące cel działania sprawcy (animus rem sibi habendi) przy popełnieniu innych przestępstw przeciwko mieniu (kradzież, przywłaszczenie). Dlatego też, dla realizacji znamienia działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sprawca wcale nie musi dążyć do przywłaszczenia mienia stanowiącego przedmiot oszukańczych zabiegów. Może on nawet zakładać zwrot mienia pokrzywdzonemu, zamierzając jednak osiągnąć korzyść majątkową płynącą z rozporządzenia mieniem, przejawiającą się w każdej innej postaci, niż jego przywłaszczenie, zaś niekorzystnym rozporządzeniem mieniem przy zawarciu umowy kredytowej nie musi być rzeczywista strata w sensie materialnym, lecz już sam fakt przyznania kredytu bez odpowiedniego zabezpieczenia, bądź obciążonego większym ryzykiem banku.

Ponownie podkreślić trzeba, że oskarżeni J. P. i B. W. mieli pełną świadomość tak bardzo trudnej sytuacji finansowej spółki (...) A. Ś. jak i tego, że wyjściu z tej sytuacji miał służyć proceder uzyskiwania kredytów na podstawie osoby. Nie sposób zaakceptować stanowiska obrońcy B. W., że można mówić tylko o tym, że oskarżona godziła się na doprowadzenie poprzez działania, których inicjatorem był A. Ś., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez poszczególne banki. W realiach przedmiotowej sprawy taki skutek był nieuchronny zważywszy kondycję firmy A. Ś., sytuację finansową osób, które o kredyty występowały, a czego pełną świadomość, jak wykazał całokształt okoliczności ujawnionych ma rozprawić, miała tak oskarżona B. W. jak i oskarżony J. P..

Przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym, właściwie zatem Sąd I instancji zakwalifikował zachowanie J. P. jako wyczerpujące znamiona występku z art. 13§ w zw. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zaś zachowanie B. W. jako wyczerpujące znamiona występku z art. 286§1 k.k. w zb. z art.270§1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art.13§1 k.k. w zw. z art. 286§1

k.k.w zb. z art. 270§1 k.k.w zb. z art. 273 k.k. w zb. z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k

Kary po 2 lata pozbawienia wolności jakie wymierzono oskarżonym zbliżone są do dolnego ustawowego zagrożenia i już z tej przyczyny nie mogą być oceniona jako nadmiernie surowe.

Lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku przekonuje, że Sąd I instancji miarkując wysokość kar pozbawienia wolności należycie zważył występujące po stronie oskarżonych okoliczności tak obciążające jak i łagodzące. Podobnie rzecz się ma z orzeczonymi wobec oskarżonych karami grzywny.

W istocie, jak zauważa obrońca B. W., wskazując jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary sposób działania oskarżonych, Sąd I instancji nie zawarł szerszych rozważań uzasadniających takie stanowisko. Zauważyć trzeba, że jako pewną całość traktować należy uzasadnienie zaskarżonego wyroku. Uzasadnienie wysokości orzeczonej kary nie jest odrębną częścią uzasadnienia, przy określaniu wysokości kary Sąd bierze pod uwagę ustalenia faktyczne dokonane w sprawie. Sposób działania oskarżonych wpływa z dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych i trafnie został policzony jako okoliczność obciążająca przy wymiarze kary. Wprawdzie wiodącą rolę odgrywał A. Ś., jednak J. P. i B. W. także działali w sposób zorganizowany, konsekwentny, doprowadzając szereg podmiotów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Rację ma natomiast oskarżyciel publiczny i obrońca, że J. P. jest sprawcą zasługującym na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Taka też była intencja Sądu I instancji, który przyznał w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że tylko z powodu oczywistego przeoczenia stosowany zapis w treści tego wyroku został pominięty.

W tym stanie rzeczy, Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w stosunku do J. P. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 5 lat, to jest tożsamy- kierując się potrzebą zachowania wewnętrznej sprawiedliwości wyroku- jaki oznaczono wobec M. M. i B. W..

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jako w pełni trafny, utrzymano w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1 i 2 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.k., art.633 k.p.k., art. 2 ust.1 pkt 4 , art. 3 ust.1, art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983r nr 49 poz. 223 z późn. zm).